

Иван Крилов

Маймуната и очилата

Маймуната зле виждала, щом застаряла;
а пък у хората, доколкото разбрала,
злина такава не е толкоз зла,
но трябва да си вземеш очила.
И очила полудузина насъбрала,
върти ги тъй и инак тя,
на теме лепне ги, на опаш ги наниже,
ту помирише ги, ту ги поближе,
но не помагат в болестта.
„Тфу, дявол! – казва тя. – Невеж
е, който слуша хорския брътвеж:
излъгали са ме за очилата
и полза никаква от тях.“
И оскърбена, и с досада ги размята,
и в камъка – на пух и прах,
й станаха на късчета стъклата.

Но за беда и с хората така е:
полезна вещ, но щом цената ѝ не знае,
невежата все мъчи се да я оспори;
ако пък тоз невежа с власт играе
и гони я на туй отгоре.

КРАЙ

© Христо Радевски, превод

Сканиране, разпознаване и редакция: Ивет Костова, 2007

Публикация:

100 шедеври на баснята

Подбор Банчо Банов

Предговор и бележки © Банчо Банов

Превод © КОЛЕКТИВ

Издателство „Народна култура“, София, 1983 г.

Свалено от „Моята библиотека“ [<http://purl.org/NET/mylib/text/3988>]